В. Рошкован // Новое время [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://nv.ua/ukr/opinion/rashkovan/prohnoz-rozvitku-bankivskoji-sistemi-v-2018rotsi-2444720.html.
6. Фінансова безпека банківської системи – проблеми виміру та забезпечення / В. В. Коваленко, Т. М. Болгар, О. С. Сергєєва // Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики: збірник наукових праць. – 2018. – № 3(26). – С. 38–45.

Андрій Шуляк

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНФОРМАТИКИ

Готовність до виконання професійної діяльності є важливою складовою професійної компетентності майбутнього фахівця. Компетентнісний підхід у процесі підготовки вчителів інформатики досліджували Т. В. Бондаренко, І. С. Войтович, М. І. Жалдак, Н. В. Морзе, Ю. С. Рамський, О. М. Спірін, І. О. Теплицький, Ю. В. Триус, Г. В. Ткачук та інші.

Поняття «компетентний» у Великому тлумачному словнику сучасної української мови визначається як 1) такий, що має достатні знання в певній галузі; добре обізнаний в чомусь; тямущий; такий, що грунтується на знанні; кваліфікований; 2) такий, що має певні повноваження; повноправний; повновладний [1, с. 111].

Під компетентністю Л. В. Оршанський та М. В. Пагута розуміють здатність людини приймати рішення та діяти в різних професійних і життєвих ситуаціях на основі сформованих раціональних та ірраціональних інтегральних властивостей: знань, умінь, ціннісного ставлення до навколишнього світу і самого себе [4, с. 267].

Професійну компетентність І. С. Войтович визначає як продемонстровану здатність використовувати знання, вміння та навички на практиці, а також наявності досвіду і свідомого відповідального ставлення, достатніх для досягнення мети з певного виду професійної діяльності [2, с. 25].

Одним із основних структурних компонентів фахової компетентності вчителя є його інформаційна компетентність, яку О. Б. Зайцева подає як складне індивідуально-психологічне утворення на основі поєднання теоретичних знань, практичних умінь у сфері інноваційних технологій і відповідного набору особистісних якостей [3, с. 3].

Невід’ємною частиною професійної підготовки вчителя інформатики є його науково-дослідна робота, а її оцінка включає всі складові

професійної компетентності, зокрема й інформаційно-технічні.

Так, у процесі вивчення дисципліни «Технології розробки веб-додатків» формуються інформаційно-технічні компетентності. Зміст однієї з них у тому, що студент здатен користуватися апаратними засобами обчислювальної техніки для розробки веб-додатків; результатом навчання є знання будови комп'ютерної системи, а також будови та функції стандартних та додаткових пристроїв; студент має вміти використовувати апаратні засоби обчислювальної техніки для налаштування середовища розробки веб-додатків; володіти методами та засобами опрацювання даних.

Г. В. Ткачук зазначає, що ефективність процесу підготовки майбутнього учителя інформатики залежить від його психологічної підготовленості до навчально-пізнавальної діяльності у закладах вищої освіти, яка передбачає: усвідомлення ролі та суспільного значення професії вчителя, що стимулює його навчально-пізнавальну діяльність; фізіологічну і психологічну готовність до навчання та оволодіння комп'ютерною грамотністю; бажання вчитися та проявляти активність в процесі здобуття вищої освіти, вміння зосередитись на навчальній діяльності; належний рівень розвитку [5, с. 55–56].

Організовуючи навчально-пізнавальну діяльність в ході використання освітніх веб-ресурсів, викладач повинен використати всі можливості і засоби, які розкривають привабливі сторони учительської професії: створювати ситуації, які б захоплювали студентів; включати в самостійний пошук та вирішення педагогічних задач, де вони могли б використати набуті знання або швидко знайти їх вирішення за допомогою освітніх веб-ресурсів, спробувати власні сили в оволодінні навчальним матеріалом; організувати колективний характер навчальної діяльності з метою створення сприятливої атмосфери в групі студентів; справедливо оцінювати здобутки кожного студента з метою позитивного ставлення до навчання та формування творчої, ініціативної особистості [5, с. 56].

На сучасному етапі широко застосовується міждисциплінарний підхід до фахової підготовки майбутнього вчителя інформатики. Міждисциплінарні зв'язки визначають як педагогічну категорію для позначення синтезуючих, інтеграційних відношень між об'єктами, явищами і процесами реальної дійсності, що знайшли своє відображення у змісті, формах і методах навчально-виховного процесу і виконують освітню, розвиваючу і виховну функції в їх органічній єдності [6, с. 185].

Отже, для формування професійної компетентності майбутнього вчителя інформатики важливого значення набуває психологічна готовність до навчання; цілісність процесу практично-технічної підготовки студента, що передбачає єдність теорії та практики, відповідний зміст навчально-методичного забезпечення, а також міждисциплінарний зв'язок дисциплін.

Список використаних джерел

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / уклад. і гол. ред. В.Т. Бусел. – Київ; Ірпінь: Перун, 2004. – 1440 с.
2. Войтович І. С. Психолого-педагогічні особливості реалізації компетентнісного підходу при комп'ютерній підтримці вивчення фахових дисциплін у ВНЗ / Войтович І. С., Сергієнко В. П., Войтович О. П. // Психологія: реальність і перспективи: зб. наук. праць РДГУ. – 2011. – Вип. 1. – С. 24–26.
3. Зайцева О. Б. Формирование информационной компетентности будущих учителей средствами инновационных технологий: автореф. дис. канд. пед. наук: 13.00.08 / Зайцева О. Б. – Брянск, 2002. – 19 с.
4. Оршанський Л. В. Проблема проектування змісту технологічної освіти / Оршанський Л. В., Пагута М. В. // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Сер. Педагогіка. – 2016. – № 2. – С 264–269.
5. Ткачук Г. В. Методика використання освітніх веб-ресурсів у процесі підготовки майбутніх учителів інформатики / Ткачук Г. В. – Умань: Сочінський, 2011. – 177 с.
6. Федорец Г.Ф. Межпредметные связи в процессе обучения / Федорец Г.Ф. – Ленинград: ЛГПИ им. А. И. Герцена, 1983. – 88 с.

Володимир Шуст

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИХОВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Соціальні, економічні, політичні перетворення в сучасному суспільстві, що зумовлені інтеграцією країни в європейське та світове товариство, визначають нові пріоритети у вихованні. Закон України «Про освіту» акцентує увагу на важливості різнобічного розвитку особистості, формування її базових моральних якостей. Сьогодні, як ніколи раніше, соціально затребувана особистість із широким світоглядом і високою культурою, здатна до гармонійних стосунків з людьми, реалізації свого природного потенціалу. Особливої актуальності набуває виховання емоційної культури дитини як важливої складової її соціальної компетентності.

Проблема виховання емоційної сфери школярів знайшла своє теоретичне обґрунтування в роботах філософів та культурологів – Аристотеля, Платона, Б. Спінози, І. Канта, Л. Фейербаха. Психологічні аспекти культури почуттів і емоцій знайшли своє відображення в працях Б. Ананьєва, Л. Божович, В. Вілюнаса, Л. Виготського, І. Джидар'ян,